

SOM CONVIDATS AL BANQUET

per M. TERESA BATALLÉ I POU,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Jesús parla amb paràboles i a través de les paràboles ens deixa veure, descobrir i experimentar la vida des de les seves arrels més profundes i com podem canviar i viure amb uns nous horitzons.

Jesús coneixia molt bé com gaudia la gent de Galilea en les celebracions de noces; segur que ell n'havia anat amés d'una.

Aquest fet el portà a expressar la seva experiència de Déu d'una manera nova i sorprenent. Segons Jesús, Déu està preparant un banquet final per a tots els seus fills, perquè a tots els vol veure asseguts amb ell i fruir per sempre d'una vida plenament feliç.

Tots som convidats; però uns marxen als seus negocis, altres miren com fugir dels seus problemes, com posseir més i cercar seguretats, acumular i acumular. D'altres cerquen el goig immediat i individualista: droga, diversió, sexe; s'ha de fugir dels problemes i gaudir del que plau més en aquell moment. Sords a tot allò que no sigui d'interès personal i immediat, no creiem necessitar de Déu. Les persones es van acostumant a viure distrets i sense criteris, l'important són els seus negocis.

En aquest clima no és fàcil escoltar un missatge que ens convida a reaccionar. Però, segons la paràbola, Déu no es desanima. Per damunt de tot, el desig de Déu és que la sala del banquet s'ompli d'invitats.

Per això s'ha d'anar a les cruïlles dels camins on hi passa tanta gent necessitada que viu sense esperança ni futur, que mai no s'ha sentit convidada a res. Ells poden entendre millor que ningú la invitació. Ells ens faran memòria de Déu i poden ensenyar-nos com esperar. Aquest banquet encara està obert per a cada un de nosaltres. Mentre hi ha vida hi ha esperança, Déu ens convida. Cada dia de nou; ens diu que tot està preparat.

I que ningú no ens pugui dir: «Company, com és que has entrat sense vestit de festa?».